

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság

5.Mpkf.690.220/2015/5.

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
MUNKAÜGYI ÜGYSZÁM 2.	
FOLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐDOKUMENTUM	
Postán / E-mailben / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Erkezett:	2015 -10- 3 0
PÉLDÁNY:	ÍV:.....
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:.....
FOLAJSTROMSZÁM:	
UTÓIRATON:	

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
MUNKAÜGYI ÜGYSZÁM 2.	
FOLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐDOKUMENTUM	
Postán / E-mailben / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Erkezett:	2015 -10- 3 0
PÉLDÁNY:	ÍV:.....
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:.....
FOLAJSTROMSZÁM:	
UTÓIRATON:	

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság

dr Király György jogtanácsos (kérelmező címén) által képviselt

Mozdonyvezetők Szakszervezete (1145 Budapest, Bácskai u. 11.) kérelmezőnek

Magyarország Kormánya (1357 Budapest, Pf. 6.) kérelmezett ellen

sztájk jogszerűségének megállapítása iránti nem peres eljárásban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 45.Mpk.50.069/2015/4. számú végzése ellen a kérelmező 5. sorszámú fellebbezése folytán, tárgyaláson kívül, meghozta a következő

V É G Z É S T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatja, és megállapítja, hogy a kérelmező által 2015. október 15-én 00:00 órától október 17-én 00:00 óráig az áru fuvarozást, 2015. október 20-án 00:00 órától október 22-én 00:00 óráig a személyszállítást és az áru fuvarozást, 2015. október 26-án 00:00 órától október 31-én 00:00 óráig a személyszállítást és az áru fuvarozást, valamint 2015. november 05-én 00:00 órától határozatlan ideig egyaránt a személyszállítást és az áru fuvarozást érintően a MÁV- START Vasúti Személyszállító Zrt., a Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Zrt., és a RAIL CARGO HUNGÁRIA Zrt. működési területén – az alábbi követelések teljesítése érdekében – meghirdetett sztrájkok jogszerűek :

„szülessen meg a kordedvezményes nyugdíjat kiváltó ellátásokról és intézkedések kidolgozásáról szóló jogszabály, amely az emberi szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre ártalmas munkát végzőkről gondoskodik (továbbiakban egységesen: egészségre ártalmas munkakörök). Az új jogszabály hatályba lépéséig visszamenő hatállyal biztosítsa a Kormány a kordedvezményre jogosító szolgálati idő szerzésének 2014. december 31. előtti törvényi rendelkezését, amely a 2011. december előtti jogi szabályozáson alapul. Nevezetesen, hogy az öregségi nyugdíj korhatárhoz képest 2 évi kordedvezményben részesüljön az a férfi, aki legalább 10, és az a nő, aki legalább 8 éven át kordedvezményre jogosító a 2006. december 31-én hatályos rendelkezések szerinti munkakörben, továbbá aki legalább 6 éven át 100 kPa-nál nagyobb nyomású légtérben dolgozott (üzem). Ez a mérték férfiak esetében minden további 5, nők esetén 4, nagynyomású légtérben dolgozóknál pedig 3 évenként további 1 évvel emelkedjen.

A kordedvezmény helyébe lépő új jogszabály pedig tételesen az alábbiakról rendelkezzen:

- 1./garantálja a kordedvezményes nyugdíjra jogosító megszerzett szolgálati idők töredék időtartamainak arányos beszámítását az eddig megszerzett jogokkal együtt,
- 2./kerüljenek rögzítésre az egészségre ártalmas munkakörök, illetve azoknak a jogszabályba történő be- és kikerülésének szakmai protokoll szabályai is,
- 3./az egészségre ártalmas munkakörökben dolgozók részére munkakörönként eltérően,

5.Mpkf.690.220/2015/5.

a teljes napi munkaidőnél rövidebb munkaidő kerüljön megállapításra (pl.: a mozdonyvezetők esetében 7,2 óra),

4./azoknak a vállalatoknak, akik az egészségre ártalmas munkakörökben foglalkoztatnak munkavállalókat, kötelező vállalati gondoskodás! rendszert működtetniük, melynek főbb elemei:

4.1. a foglalkozás-egészségügyileg alkalmatlanná váltak számára a más munkakörben történő foglalkoztatás, a korábbi munkakörében foglalkoztatott munkavállalók egyéni bruttó átlagkeresetének 85 %-áért,

4.2. a más munkakör betöltéséhez szükséges kompetencia/végzettség megszerzésének költségtérítéses biztosítása,

4.3. a foglalkozás-egészségügyi kockázatot csökkentő/kezelő szakmai előadások és konzultációk évente legalább 8 órás időtartamban,

4.4. vállalati kötelező egészségmegőrző programok biztosítása, évente 1 hetes időtartamú prevenciós vagy évente 2 hetes időtartamú helyreállító programok keretében,

4.5. a munkáltató kössön tőkefedezeti járadékbiztosítást, mely azt az esetet kezeli, amikor nem áll módjában más megfelelő munkakört felajánlani a foglalkozás-egészségügyileg alkalmatlanná vált munkavállaló számára,

4.6. kiegészítő biztosítás: baleseti halál, baleseti rokkantság, baleseti eredetű műtéti térítés és baleseti eredetű kórházi napi térítés eseteire,

5./a Kormány adó- és járulékkedvezmény formájában tegye lehetővé, hogy a fenti egészségmegőrző programok, valamint a járadék- és kiegészítő biztosítások esetében mind a szerződő, mind a biztosított részéről adó- és járulékmentesek legyenek.”

Kötelezi a másodfokú bíróság a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmező részére 15.000 (tizenötezer) forint első- és másodfokú eljárási költséget.

Az eljárási illetéket az állam viseli.

A végzés ellen nincs fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság a kérelmező kérelmét elutasította, és megállapította, hogy a feljegyzett illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú végzésben megállapított tényállás szerint a kérelmező 2014. november 12. napján Magyarország Miniszterelnökéhez fordult, kérve, hogy a karkedvezményes nyugdíjat kiváltó ellátásokról és intézkedések kidolgozásáról szóló joganyag elkészültéig kerüljön meghosszabbításra az a jogszabályi rendelkezés, amely 2015. január 1. napját követően is lehetőséget ad a mozdonyvezetőknek karkedvezményre jogosító szolgálati idő megszerzésére. A kérelmező megkeresésére válasz nem érkezett.

5.Mpkf.690.220/2015/5.

2014. december 22. napján a kérelmező egyeztetést kezdeményezett, kérte a Miniszterelnököt, hogy a 1989. évi VII. törvény 2. § (2) bek. értelmében jelölje ki a Kormány egyeztető eljárásban résztvevő képviselőjét annak érdekében, hogy szülessen meg a korkedvezményes nyugdíjat kiváltó ellátásokról és intézkedések kidolgozásokról szóló jogszabály, amely az emberi szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre ártalmas munkát végzőkről gondoskodik. Dr. Czomba Sándor államtitkár 2015. február 9. napján kelt válaszában közölte, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium álláspontja szerint a kérelmező javaslata nem tartozik a sztrájk törvény hatálya alá. Egyúttal tájékoztatta a kérelmezőt, hogy a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumának (a továbbiakban: VKF) tagjai 2014. december 29-én kötött megállapodásuk szerint 2015. februárjában tárgyalásokat kezdenek a különösen nagymértékű fizikai és/vagy pszichés megterhelést okozó munkakörülmények között dolgozó munkavállalók helyzetének javításáról, ezért azt kérte, hogy a kérelmező a korkedvezményes rendszerrel kapcsolatos észrevételeit a VKF részére juttassa el.

2015. augusztus 12. napján a kérelmező ismét egyeztetést kezdeményezett annak érdekében, hogy készüljön a korkedvezményes nyugdíjat kiváltó ellátásokról és intézkedések kidolgozásáról szóló jogszabály. A Nemzetgazdasági Minisztérium 2015. szeptember 4. napján kelt válaszlevelében közölte, hogy álláspontja változatlan.

A kérelmező küldöttgyűlése 2015. szeptember 16. napján - a kérelmezett magatartására tekintettel - sztrájkot hirdetett 2015. október 15. napján 00:00 órától, október 17-én 00:00 óráig az áru fuvarozás, 2015. október 20-án 00:00 órától október 22-én 00:00 óráig a személyszállítást és az áru fuvarozást, 2015. október 26-án 00:00 órától október 31-én 00:00 óráig a személyszállítást és az áru fuvarozást, valamint 2015. november 05-én 00:00 órától határozatlan ideig egyaránt a személyszállítást és az áru fuvarozást illetően a MÁV Start Vasúti Személyszállító Zrt. és a Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Zrt, valamint a RAIL CARGO HUNGÁRIA Zrt. működési területén. A sztrájkfelhívásban a kérelmező közzé tette azt a követelést, hogy készüljön a korkedvezményes nyugdíjat kiváltó ellátásokról és intézkedések kidolgozásáról szóló jogszabály, amely az emberi szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre ártalmas munkát végzőkről gondoskodik; az új jogszabály hatálybalépéséig visszamenő hatállyal biztosítsa a Kormány a korkedvezményre jogosító szolgálati idő megszerzésének 2014. december 31-e előtti törvényi rendelkezését.

A kérelmező 2015. szeptember 16. napján kérelmet terjesztett elő a bíróságnál, kérve, annak megállapítását, hogy a fenti időszakok tekintetében meghirdetett sztrájkok jogszerűek. A sztrájk követelés szerint készüljön a korkedvezményes nyugdíjat kiváltó ellátásokról és intézkedések kidolgozásáról szóló jogszabály, amely az emberi szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre ártalmas munkát végzőkről gondoskodik (továbbiakban egységesen: egészségre ártalmas munkakörök). Az új jogszabály hatályba lépéséig visszamenő hatállyal biztosítsa a Kormány a korkedvezményre jogosító szolgálati idő szerzésének 2014. december 31. előtti törvényi rendelkezését, amely a 2011. december előtti jogi szabályozáson alapul. Nevezetesen, hogy az öregségi nyugdíj korhatárhoz képest 2 évi korkedvezményben részesüljön az a férfi, aki legalább 10, és az a nő, aki legalább 8 éven át korkedvezményre jogosító a 2006. december 31-én hatályos rendelkezések szerinti munkakörben, továbbá aki legalább 6 éven át 100 kPa-nál nagyobb nyomású légtérben dolgozott (üzem). Ez a mérték férfiak esetében minden további 5, nők esetén 4, nagynyomású légtérben dolgozóknál pedig 3

5.Mpkf.690.220/2015/5.

évenként további 1 évvel emelkedjen.

A karkedvezmény helyébe lépő új jogszabály pedig tételesen az alábbiakról rendelkezzen:

1./garantálja a karkedvezményes nyugdíjra jogosító szolgálati idők töredék időtartamainak arányos beszámítását az eddig megszerzett jogokkal együtt,

2./kerüljenek rögzítésre az egészségre ártalmas munkakörök, illetve azoknak a jogszabályba történő be- és kikerülésének szakmai protokoll szabályai is,

3./az egészségre ártalmas munkakörökben dolgozók részére munkakörönként eltérően, a teljes napi munkaidőnél rövidebb munkaidő kerüljön megállapításra (pl.: a mozdonyvezetők esetében 7,2 óra),

4./azoknak a vállalatoknak, akik az egészségre ártalmas munkakörökben foglalkoztatnak munkavállalókat, kötelező vállalati gondoskodás! rendszert működtetniük, melynek főbb elemei:

4.1. a foglalkozás-egészségügyileg alkalmatlanná váltak számára a más munkakörben történő foglalkoztatás, a korábbi munkakörében foglalkoztatott munkavállalók egyéni bruttó átlagkeresetének 85 %-áért,

4.2. a más munkakör betöltéséhez szükséges kompetencia/végzettség megszerzésének költségtérítéses biztosítása,

4.3. a foglalkozás-egészségügyi kockázatot csökkentő/kezelő szakmai előadások és konzultációk évente legalább 8 órás időtartamban,

4.4. vállalati kötelező egészségmegőrző programok biztosítása, évente 1 hetes időtartamú prevenciók vagy évente 2 hetes időtartamú helyreállító programok keretében,

4.5. a munkáltató kössön tökefedezeti járadékbiztosítást, mely azt az esetet kezeli, amikor nem áll módjában más megfelelő munkakört felajánlani a foglalkozás-egészségügyileg alkalmatlanná vált munkavállaló számára,

4.6. kiegészítő biztosítás: baleseti halál, baleseti rokkantság, baleseti eredetű műtéti térítés és baleseti eredetű kórházi napi térítés eseteire,

5./a Kormány adó- és járulékkedvezmény formájában tegye lehetővé, hogy a fenti egészségmegőrző programok, valamint a járadék- és kiegészítő biztosítások esetében mind a szerződő, mind a biztosított részéről adó- és járulékmentesek legyenek.

A kérelmező a jóhiszemű és együttműködő magatartására, továbbá a Sztv. 5. § (1) bekezdésére és a Kúria 1/2013.(IV.8.)KMK véleményére utalva arra hivatkozott, hogy mivel a felsorolt követelések a munkavállalók gazdasági és szociális érdekeinek biztosítására irányul, a sztrájkjog a munkavállalókat megilleti.

Az elsőfokú bíróság 2015. szeptember 16-án megküldött felhívására és a kérelemre a Nemzetgazdasági Minisztérium válaszolt, miszerint a kérelmet továbbította a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Közlekedésért Felelős Helyettes Államtitkára részére. Az államtitkár azonban a 2015. szeptember 29. napján kelt hivatalos feljegyzés szerint azt illetékesség hiánya miatt visszaküldte a Nemzetgazdasági Minisztériumnak. A kérelmezett az ügyben érdemi nyilatkozatot nem tett.

Az elsőfokú végzés indokolása szerint a kérelmező mind az áru fuvarozás, mind a személyszállítás körében sztrájkot hirdetett, kérelme azonban nem tartalmazott utalást a még elégséges szolgáltatásokra. A kérelmezett eltérő álláspontja miatt nem egyeztetett a kérelmező követeléséről, ebből következően a még elégséges szolgáltatásokról sem történt egyeztetés. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az egyeztetés hiánya a sztrájk törvény 2.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a sztrájkot kezdeményező hátrányára

5.Mpkf.690.220/2015/5.

nem értékelhető, azonban a sztrájk jogszerűségének megállapítása körében a még elégséges szolgáltatások kérdése nem hagyható figyelmen kívül. A még elégséges szolgáltatás mértékéről és feltételeiről – megállapodás hiányában - a bíróságnak a felek által megtett ajánlatok külön-külön való vizsgálatával, az egyik fél által tett ajánlat elfogadásáról rendelkező határozat meghozatalával lehetséges dönten. Mivel az elégséges szolgáltatás tekintetében való jogerős bírósági döntés a tervezett sztrájk megtarthatóságának törvényi feltétele, a kérelemnek maradéktalanul meg kell felelnie a keresetlevéllel szemben támasztott Pp. 121. § (1) bekezdése szerinti feltételeknek, a kérelemnek tehát e körben tartalmaznia kell a kérelmező szakmailag alátámasztott konkrét, végső ajánlatát, amelyért felelősséget vállal. Ennek hiányában a bíróság a kérelemről nem dönthetett, és a kérelmet elutasította.

Az elsőfokú bíróság a fentiekre figyelemmel érdemben nem vizsgálta, hogy a felperes által elérni kívánt cél elérése érdekében folytatható-e sztrájk. A bíróság azonban utalt a Kúria Közigazgatási és Munkaügyi Kollégiumának 1/2013. (IV.8.) Kollégiumi véleményére, a sztrájktörvény 1. § (1) bekezdésének értelmezésénél irányadó a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 368. sz. elvi határozatára, a sztrájktörvény 2. § (1) bek. b.) pontjára és (2) bekezdésére. Kiemelte, hogy a sztrájkjog gyakorlása, mint a munkavállalókat megillető alkotmányos alapjog kifejezett tiltó rendelkezés hiányában nem korlátozható, a kollektív munkaügyi vita alanyai között felmerült jogvitának nem minősülő munkaviszonnyal összefüggő kollektív szerződéses, vagy annak minősülő megállapodás eléréséhez biztosított jogra nem szűkíthető.

A végzés ellen benyújtott fellebbezésében a kérelmező kérte az elsőfokú végzés megváltoztatását és az elsőfokú nem peres eljárásban előterjesztett kérelmüknek helyt adást.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság több szempontból is jogsértően járt el döntése meghozatalakor.

Az elsőfokú bíróság késve, 2015. szeptember 23. helyett 2015. október 2-án hozta meg határozatát.

Téves volt az elsőfokú bíróság jogi álláspontja, mivel az elégséges szolgáltatás és a sztrájk jogszerűségének megállapítása iránti eljárásokat indokolatlanul összekeverte annak ellenére, hogy a két eljárás egymástól teljesen független. A jelen nem peres eljárásban a bíróságnak kizárólag a kérelem szerinti sztrájk jogszerűsége vagy jogellenessége tekintetében kellett vizsgálnia, illetőleg döntenie. Egyik eljárás sem minősül a másik eljárás előfeltételének. (1/2013. (IV.8.) Kollégiumi vélemény)

Az elégséges szolgáltatást a személyszállítás körében jogszabály állapította meg (2012.évi XLI.törvény), míg az árufuvarozásra a jogalkotó maga sem kívánta az elégséges szolgáltatás körét kiterjeszteni, sőt a bírói gyakorlat szerint is az árufuvarozás nem olyan lakosságot alapvetően (közvetlenül) érintő tevékenység, amely igényelné a még elégséges szolgáltatás megállapításának szükségességét.

A kérelmezett az elsőfokú végzéssel szemben fellebbezést nem terjesztett elő.

5.Mpkf.690.220/2015/5.

A kérelmező fellebbezése az alábbiak szerint megalapozott.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen rögzítette, azonban az alkalmazandó – megfelelően felhívott és citált - jogszabályok döntően téves értelmezésével hozta meg döntését.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével nem értett egyet, míg az elsőfokú végzés indokolását túlnyomó részt nem osztotta.

A másodfokú bíróság mindenképp rögzíti, hogy a kérelmező a kérelmében kizárólag annak megállapítását kérte a sztrájk törvény 5. § (1) bekezdése szerint, hogy az általa meghirdetett – a kérelemben pontosan beazonosított időpontú és célú - *sztrájk jogszerű*.

Az 1989. évi VII. tv. (sztrájk törvény) 3. § tartalmazza azokat a feltételeket, amelyek bekövetkezése esetén a sztrájk jogellenesnek minősül. A kialakult bírói gyakorlat szerint e jogszabályhely alapján kell elbírálni a *sztrájk jogszerűségét*.

A sztrájk törvény 4. § (2) és (3) bekezdései rendelkeznek az *elégséges szolgáltatás* egyes kérdéseiről. A (2) bekezdés egyebek között azt tartalmazza, hogy különösen a közforgalmú tömegközlekedés terén csak úgy gyakorolható a sztrájk, hogy az a még elégséges szolgáltatást ne gátolja. A (3) bekezdés írja elő, hogy törvényi szabályozás hiányában a sztrájkot megelőzően a feleknek a még elégséges szolgáltatásról meg kell állapodniuk, ez esetben a sztrájk akkor tartható meg, ha a felek a megállapodást megkötötték, vagy ennek meghíúsulása esetén bármelyik fél kérelmére a bíróság megállapítja a még elégséges szolgáltatás mértékét és feltételeit.

A sztrájk törvény 3. § (1) bek. a.) pontja szerint egyebek között jogellenes a sztrájk, ha az a törvény 4. § (2) bekezdésébe ütközik - tehát ha az a még elégséges szolgáltatást gátolja. A törvény azonban nem teszi kötelezővé, hogy a sztrájk jogszerűségének vizsgálatakor az eljáró bíróság az arra irányuló kérelem nélkül is vizsgálja az elégséges szolgáltatás mértékét és feltételeit. Ezt támasztja alá a sztrájk jog gyakorlásának egyes kérdéseiről szóló 1/2013.(IV.8.) KMK vélemény II/1. fejezete, amely részletes jogi érveléssel támasztja alá a Kúria Közigazgatási-Munkaügyi Kollégiumának azt az álláspontját, hogy a sztrájk jogszerűségének, illetőleg jogellenességének megállapítása iránti eljárás és az elégséges szolgáltatás mértéke és feltételei megállapítása iránti eljárás egymástól független, önálló kérelemmel kezdeményezhető eljárások, és egyik sem minősül a másik eljárás előfeltételének.

Az elsőfokú bíróság végzése nem vonta értékelési körbe a sztrájk törvény 3. § (1) bek. b, c, d. pontjait. Ezt a másodfokú bíróság is helyesnek ítélte, mert ezek a törvényi tényállások a jelen eljárás alapját adó kérelem tekintetében fel sem merülnek, mint jogellenességet eredményeztető feltételek.

Kizárólag a kérelmező jogosult annak meghatározására, hogy a mely kérdések tekintetében kéri a bíróság érdemi döntését. A jelen perben a kérelmező csak a meghirdetett sztrájk jogszerűségének megállapítását kérte a bíróságtól, kérelme közvetve sem terjedt ki az elégséges szolgáltatás körére. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság kizárólag a sztrájk jogszerűsége kérdésében vizsgálódhatott volna, döntése kizárólag erre irányulhatott volna. Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a kérelmező kérelmének

5.Mpkf.690.220/2015/5.

hiányaként értékelte, hogy a kérelem nem terjedt ki az elégséges szolgáltatás mértékével, feltételeivel kapcsolatos ajánlatra, esetleges megállapodásra, ehhez kapcsolódó körülményekre.

Az elsőfokú végzés indokolása szerint a bíróság érdemben nem vizsgálta, hogy a kérelmező által elérni kívánt cél elérése érdekében folytatható-e a sztrájk. Az elsőfokú bíróság végzése ugyanakkor indokolásában hivatkozott az 1/2013.(IV.8.)KMK vélemény vonatkozó részeire, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 368. sz. elvi határozatára és a sztrájk törvény 2. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra, illetőleg összefoglalóan rögzítette azok tartalmát, amelyből az elsőfokú bíróság jogi álláspontja a sztrájk jogszerűsége tekintetében lényegében megállapítható volt. (végzés 7. oldal utolsó két bekezdése, 8. oldal első bekezdése). A másodfokú bíróság a végzés indokolását e tekintetben fogadta el helyes érvelésnek és az e körben kifejtetteket tekintette maga is irányadónak a döntésénél.

A sztrájk törvény 1. § (1) bekezdése alapján a munkavállalókat a gazdasági és szociális érdekeik biztosítására megilleti a sztrájk joga. A sztrájk jog gyakorolhatósága tekintetében a konkrétan megfogalmazott egyes sztrájk követelések alapján lehet dönteni. Az 1/2013. (IV.8.)KMK vélemény I. pontja rögzíti, hogy amennyiben valamely követelés tekintetében megállapítható, hogy a sztrájkot kezdeményezők gazdasági és szociális érdekei biztosítására irányul, és a sztrájkot a törvény kifejezetten nem tiltja, akkor a sztrájk jog a munkavállalókat megilleti. A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyező módon maga is hivatkozik az ILO 368. sz. elvi határozatára, és rögzíti, hogy a kérelmező által konkrétan meghatározott sztrájk követelések a munkavállalókat közvetlenül érintő gazdasági és szociálpolitikai, egyúttal munkaügyi kérdéskörök, illetőleg ilyenekkel szoros összefüggésben állnak.

A sztrájk törvény 2. § (1) bek. b.) pontja és (2) bekezdése szerinti jogszabályi előírásokra figyelemmel, azt betartva, a kérelmező alappal kezdeményezett és hirdetett sztrájkot, a sztrájk törvény 3. §-ban foglalt jogellenesség feltételei azonban nem állnak fenn.

A másodfokú bíróság a fentiek alapján a sztrájk törvény 5. § (1) bekezdése szerint a kérelmező kérelmével kapcsolatban megállapította, hogy az abban foglalt tartalommal meghirdetett sztrájk jogszerű.

Az eljárásjogi fellebbezési kifogás tekintetében a másodfokú bíróság az iratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kérelmező eljárást megindító kérelmét – már a beadás napján intézkedve - a megadott postafiók címre megküldve a kérelmezett részére kiadta, felhívta 3 napon belüli észrevételeinek megtételére. A tértivevény szerint a címzett a felhívást 2015. szeptember 22. napján átvette. A kérelmezett nevében - az iratoknál 2015. szeptember 28. napjára érkeztetve - került egy email benyújtásra, mely szerint a Nemzetgazdasági Minisztérium illetékességi okból a felhívást a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak küldte át. A bíróság telefonon kereste meg 2015. szeptember 29-én a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot (3.sz.alatti feljegyzés), azt a tájékoztatást kapva, hogy a bírósági felhívást az illetékes Nemzetgazdasági Minisztériumnak visszaküldték. Az elsőfokú bíróság részére ezt követően a felhívás szerinti időben észrevétel a kérelmezett részéről nem érkezett, így a bíróság 2015. október 2. napján meghozta a végzését.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság azt tudta megállapítani, hogy nem eshet az elsőfokú bíróság terhére, hogy a kizárólag postafiók címmel megadott kérelmezővel a közvetlen kommunikáció kizárt volt, illetve a kérelmezői oldalon a nyilatkoztatás utóbb

5.Mpkf.690.220/2015/5.

sikertelennek bizonyult.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban már észrevételezésre nem hívta fel a kérelmezetti oldalt, így jogszabályszerű eljárásnak fogadva el, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a Pp. 257. § (1) bekezdése szerinti eljárást. A másodfokú bíróság a sztrájtörvény 5. § (2) bekezdését vette alapul, miszerint az elsőfokú bíróság törvényi kötelezettsége volt a fellebbezést haladéktalanul elbírálásra felterjeszteni. E törvényi szabálynak csak az lehet a célja, hogy a felek az elsőfokú eljárásban fejtsék ki a véleményüket, az elsőfokú bíróság ez alapján hozhassa meg a sztrájtörvény 5.§ (2) bekezdése szerinti határidőben a döntését és a másodfokú eljárásban a különleges pertárgyú ügyben is tartható legyen a speciális törvény szerint előírt határidő. Az elsőfokú nem peres eljárásban biztosított garanciális Pp.szabályok kellően védik a felek érdekeit, a sztrájtörvény 5. § (2) bekezdése ezért térhet el a a Pp. 257. § (1) bekezdése szerinti eljárástól.

A másodfokú bíróság a Pp. 257.§(1) bekezdése alapján, tárgyaláson kívül határozott, döntését a Pp. 259.§ értelmében hozta meg, és az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 253.§(2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az eljárásban vesztes kérelmezett helyett az eljárás illetékét személyes illetékmentessége folytán az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. §-a értelmében, az Itv. 5.§(1) bek. c)pontjára is figyelemmel.

A kérelmező fellebbezése eredményre vezetett, erre figyelemmel a kérelmezett a Pp. 78.§(1) bek. alapján köteles viselni a kérelmező első- és másodfokú perköltségét. Az perköltség mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet 3.§(3) és (4) bekezdése alapján az elsőfokú eljárás állapította meg.

Budapest, 2015. október 29.

Mészárosné dr. Szabó Judit s. k.
a tanács elnöke

dr. Dobos Katalin s. k.
előadó bíró

Siposné dr. Takács Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül: